Het kleuterblad vol verrassingen

bobo

Nr. 12
Losse nummers f 1,55
België 27 F

Doktertje spelen

Zo groeit een hyacint

Extra: Verrassingskaart

Wie moest er ook alweer zonodig met blote benen naar buiten? Omdat het zulk mooi lenteweer was? Ik, natuurlijk! Daarom lig ik nu ziek in bed. Want ik heb kou gevat. „Griep," zegt de dokter. Hij luistert met zo'n luisterding aan mijn borst. „Diep zuchten," zegt hij. Alles doet een beetje pijn en ik heb het warm en koud tegelijk. „Dat komt door de koorts," zegt de dokter. Ik krijg pilletjes en een drankje voor het hoesten. „Je moet de hele week in bed blijven, hoor," zegt de dokter als hij weggaat. „Niet opstaan en zéker niet naar buiten gaan!" Nou dat is leuk, zeg. Wie moet er dan boodschappen doen? En je zult zien dat ik me ga vervelen. Stil eens!… Ik hoor de keukendeur opengaan. „Wie is daar?" roep ik. Het zijn de kinderen van de buren. Die willen best boodschappen doen. „En daarna gaan we doktertje spelen, goed?" zegt het meisje. „Dan ben jij de zieke. Hoef je lekker niks te doen. Alleen maar liggen en af en toe Ah zeggen. Ja?" „Nou toe dan maar," zeg ik. En voor ik het weet zitten mijn hoofd en mijn arm al in het verband. „Diep zuchten," zegt de kleine dokter en dat doe ik maar. Wat moet ik anders? Me vervelen zeker. Mij niet gezien!

Tot de volgende Bobo,
Hetty

Gezellig ziek zijn

Keelpijn, koorts en flink verkouden,
in je bed en rustig houden
omdat dat het beste is,
zegt mama.

Maar ik wil mijn kleren aan,
en gewoon naar buiten gaan,
omdat ik mijn vriendjes mis,
zeg ik. (huilend)

Weet je wat, zegt mama dan,
weet je wat ook heel goed kan:
in de kamer op het bankje,
met een deken en een drankje,
met wat dropjes op een schaaltje,
uit de Bobo een verhaaltje…

Zo, dat heb ik weer gered,
ik hoef lekker niet naar bed!

Nannie Kuiper

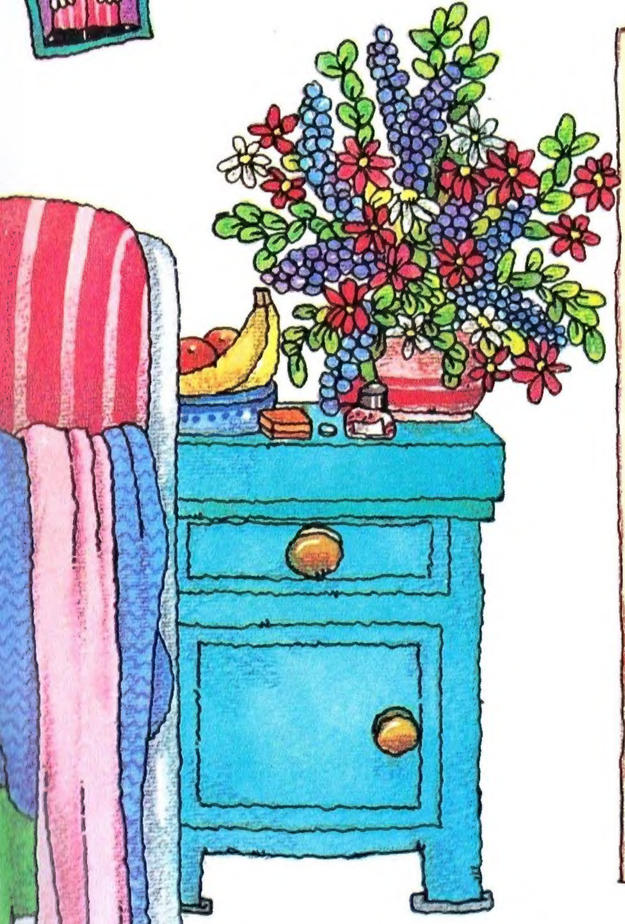

Krantehoed

Als je ziek in bed ligt, kun je fijn voor zeerovertje spelen. Je bed is het schip en jij zet een stoere hoed op. Zo'n hoed kun je makkelijk van een oude krant maken. Vouw een bladzijde twee keer dubbel en doe daarna precies wat er op de tekeningetjes staat. De hoekjes die je op plaatje 3 ziet, vouw je om en plak je vast. Zet je hoed maar op je bol en kijk eens in de spiegel hoe je er nu uitziet.

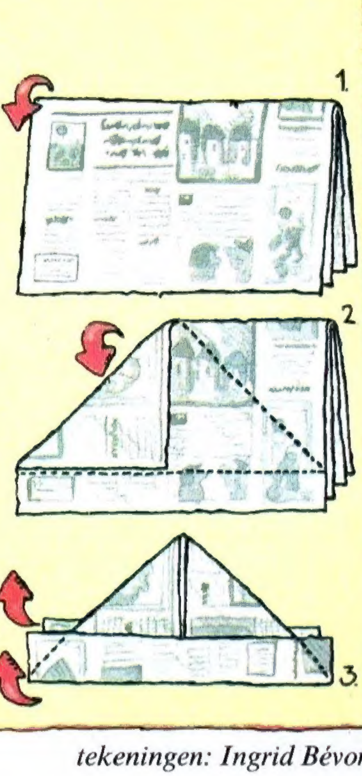

tekeningen: Ingrid Bévort

Uit de natuur

tekst: *Thera Coppens.*
tekeningen: Bernhard Oberdieck.

Tarwe en taart

Weet je wat ik prachtig vind?
Korenvelden in de wind.
De tarwekorrels worden groot.
Het koren zingt: Straks zijn we brood.
Geloof je het niet? Vraag het maar,
aan meneer de molenaar.
Hij maalt de tarwekorrels fijn,
totdat ze meel geworden zijn.
En van dat meel bak je deze week,
misschien wel een lekkere warme cake.

Mmm... dan bof je.

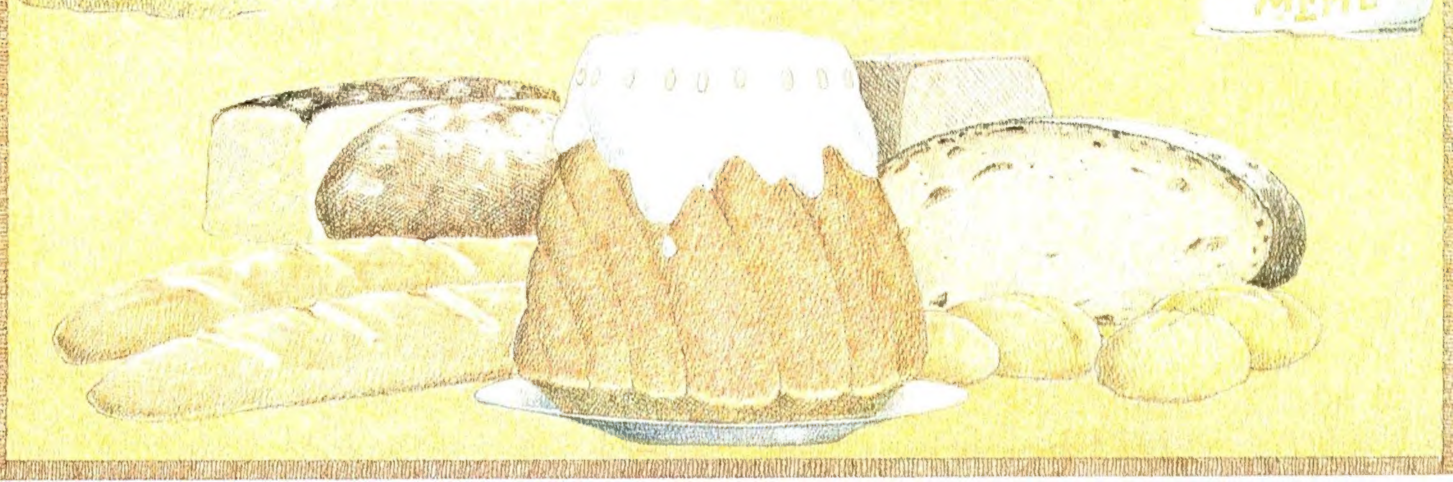

Een korenveld is een mooi gezicht. De korenaren staan vlak naast elkaar. Als de wind er doorheen waait begint het koren te golven net als de zee. In de lente is het koren nog groen. Dan moet het groeien in de zon en in de regen. In de zomer wordt het koren goudgeel van kleur. En laten ze al dat koren daar zomaar staan? Nee, dan komt de boer met zijn maaimachine. En een dorsmachine haalt alle korrels van de korenhalmen af. Die tarwekorrels worden tot meel gemalen. Van dat meel maak je deeg voor brood, taart of cake. Dankjewel, koren!

© 1982 Fabula Verlag – Bad Aibling.

Lente op het land

Het is zó'n mooie lentedag, dat de kinderen al zonder dikke jas buiten kunnen spelen. Ze proberen of het zelfgemaakte zeilbootje wel blijft drijven. Hoi, het lukt. Maar de wind blaast hard in de zeilen en het bootje vaart snel weg. Denk je dat het hondje hem nog kan vangen?

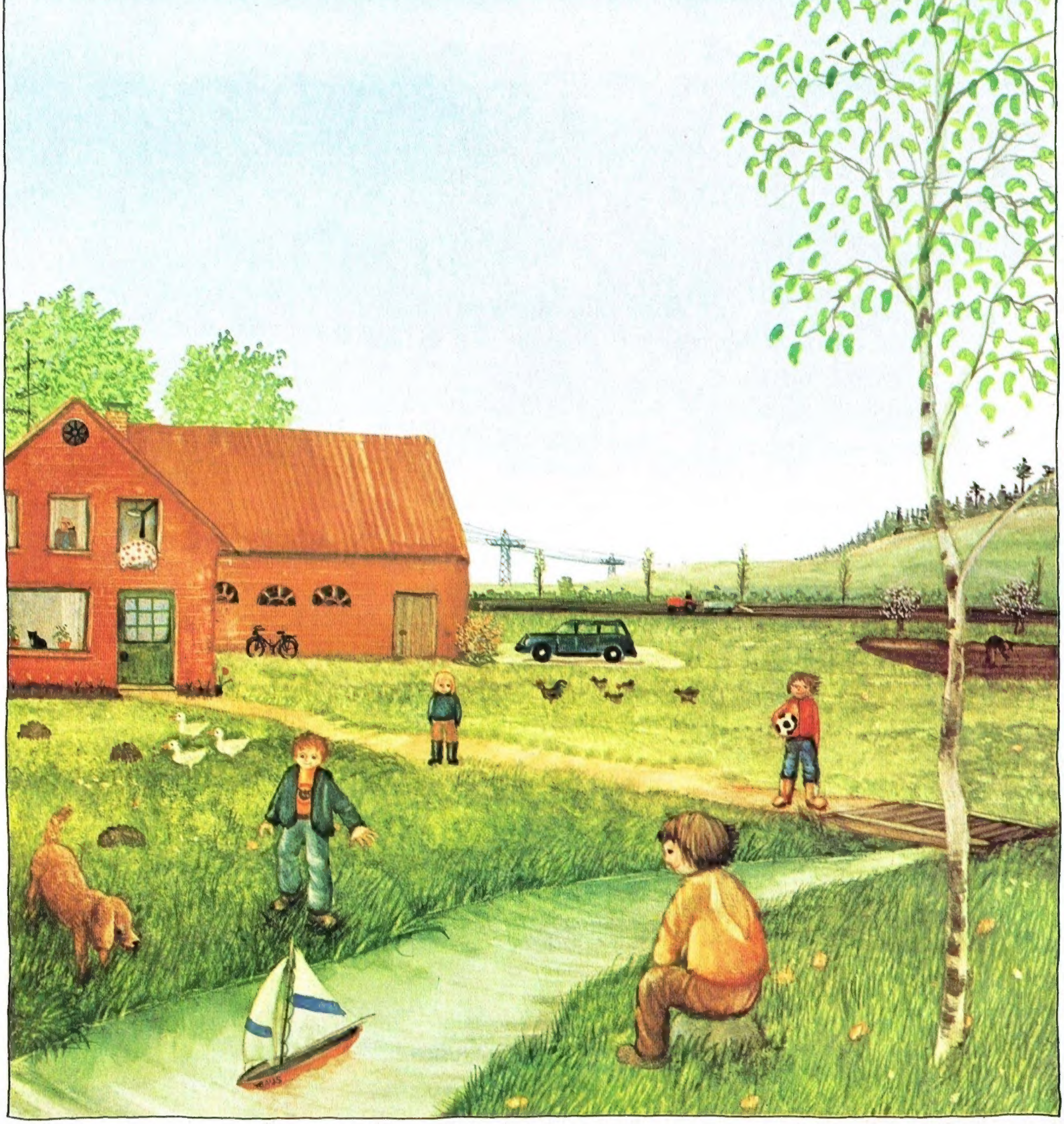

Van bol tot bloem

Een bloembol stop je meestal in de aarde. Maar een hyacintenbol kun je ook op een glas water zetten. Na een poosje komt er dan een prachtige bloem te voorschijn. Als je de bol op het glas zet, mag het water alleen de worteltjes raken. Bovenop de bol zet je een papieren hoedje en het glas geef je een koel plaatsje. Af en toe kijk je even onder het hoedje en als de bloem uit de bol steekt, mag het hoedje er af en zet je de hyacint in je kamertje.

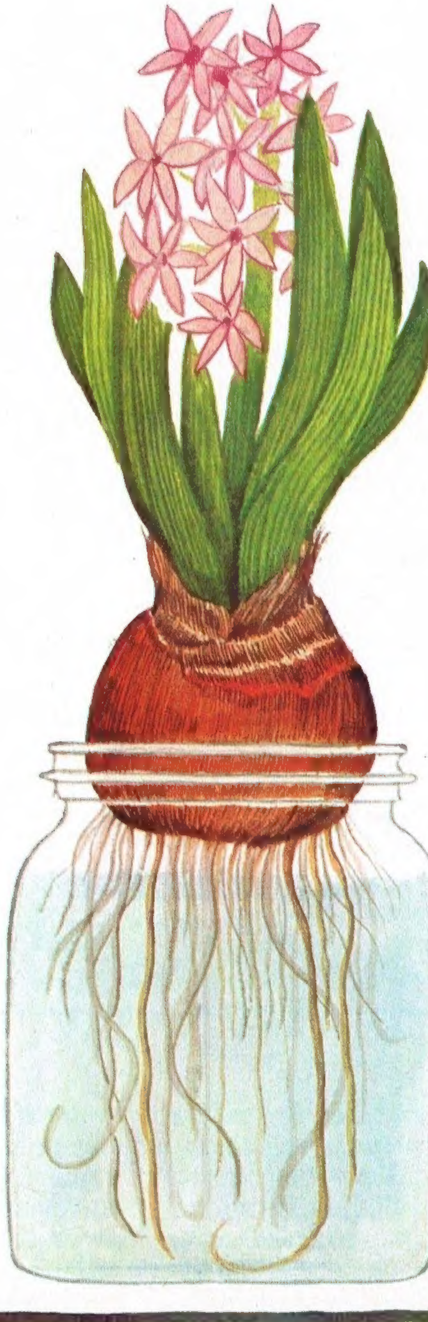

De hyacintenbol vindt het fijn als jij een grappige hoed op zijn bol zet.

Overdag zet je de hyacint op een licht plaatsje en 's nachts op een koel plekje.

© Velber Verlag, Seelze, BRD

m

Charles, Wim en Kees komen een muisje tegen. „Weet jij misschien de weg naar Amerika?" vragen ze. „Kom maar met me mee," zegt het muisje. De drie vriendjes volgen het muisje en even later komen ze bij een hele grote machine met een heleboel andere muisjes. „Als je daar in gaat," vertelt het muisje, „dan kom je vanzelf in Amerika." De jongens stappen de machine binnen, maar ze zien geen Amerika. Plotseling begint de machine hard te schudden en te trillen. Charles, Wim en Kees worden er bang van! Dan gooit de machine ze naar buiten, waar de stoute muisjes hard staan te lachen. Hun kleren zijn helemaal gescheurd.

n

De drie vriendjes rennen vlug naar Nancy Nachtegaal. Zij is naaister en weet wel raad met de kapotte kleren. „Nou, nou wat een avontuur hebben jullie beleefd," zegt Nancy als Wim van de machine en de muisjes vertelt. „Doen jullie je kleren maar uit, dan zal ik ze weer netjes maken."

Nancy pakt haar naaidoos en begint meteen te naaien. Ze zingt er een vrolijk liedje bij. De jongens zitten in hun onderbroek rustig te wachten.

tekst en tekeningen: Joost Roelofsz

tekst: Burny Bos / tekeningen: Jean Cameron

Het ballonnen-vrouwtje

Druifje zit op de grond.
Haar linkerhand ligt op haar knie. Haar rechterhand houdt ze vlakbij haar gezicht.
Op die hand zitten Kadet en de krokodil.
Zo vind ik er niks meer aan, zegt Druifje. Als jullie zo klein zijn is het niet leuk.
Maar Kadet en de krokodil vinden het wel grappig.
Het gaat vanzelf weer over, zegt de krokodil.
Ik wil dat het nu over is, zegt Druifje.
Dan kunnen we…
Ze houdt op met praten.
Haar neus kriebelt zo.
Met haar rechterhand wrijft ze langs haar neus.
Ha…
Hé joh, roept Kadet. Pas op.
Je laat ons bijna vallen…
TSJIE!
Druifje niest.
Druifje niest zo hard, dat Kadet en de krokodil van haar hand worden geblazen.
Met een grote boog vliegen ze door de lucht.
Kadet kijkt met angstige ogen.
Terwijl ze de krokodil stevig vasthoudt.
Het doet Druifje ergens aan denken.
O ja. Aan Niels Holgersson.
Die vloog ook door de lucht.
Maar Niels Holgersson zat op de rug van een gans.
En ganzen kunnen vliegen.
Maar krokodillen niet.
Geschrokken holt Druifje achter haar vliegende vrienden aan. Kadet en de krokodil zijn al aan het dalen.
Ze vallen recht naar beneden.
Wild trappelt de krokodil met zijn kleine pootjes.
Maar vliegen kan hij echt niet.
Dit is toch Bestaat-niet-land, schreeuwt Kadet.
Hier kan toch alles?
Vlieg dan!
Maar het lukt de krokodil niet.
Hoe hij het ook probeert.

Nu vliegt Druifje ook al door de lucht.
Met een zweefduik probeert ze de twee op te vangen.
Gelukkig!
Ze heeft ze te pakken.
Zie je nou wel, zegt Druifje.
Zie je nou wel dat het lastig is als jullie zo klein zijn.
Je hebt gelijk, zegt de krokodil.
Dan moeten we ons maar laten oppompen.
Kan dat? vraagt Druifje.
Jazeker, zegt de krokodil.
Het ballonnenvrouwtje doet dat soort dingen.

Die pompt ook weleens filmsterren op.
Als ze een beetje leeg zijn gelopen.
Ik breng je er wel naar toe.
Loop maar achter me aan.
De krokodil wil op de grond springen.
Maar Druifje doet gauw haar duim op de krokodil.
M'n neus, zegt Druifje.
Zo meteen trap ik nog op je, als ik achter je ga lopen.
Ik draag je wel.
Wijs jij de weg maar.

Ze zijn er.
Het ballonnenvrouwtje komt hen tegemoet.
Ze heeft wel twintig touwtjes in haar hand.
En aan ieder touwtje zit een mooi gekleurde ballon.
Hèhè, zegt het ballonnenvrouwtje.
Eindelijk weer eens iemand die een ballon komt halen.
Kies maar uit welke kleur je wilt.
Druifje aarzelt.
Eigenlijk kom ik voor iets anders, zegt ze.
Ik wilde vragen of u Kadet en de krokodil een beetje kon oppompen.
Ze steekt haar hand naar voren.
Ze zijn zo klein geworden.
Het ballonnenvrouwtje zucht als ze de twee ziet.
Koffie van Piggelmee, mompelt ze.
Het is ook altijd hetzelfde.
Ze loopt naar een klein schuurtje toe.
Uit het schuurtje haalt ze een fietspomp.
Houd jij mijn ballonnen even vast.
En zet die kleintjes maar op de grond.
Ze geeft de ballonnen aan Druifje.
En dan begint ze te pompen.
Eerst de krokodil. Pfff pfffff pffff.
En daarna Kadet. Pffff pffff pffff.
Ziezo, zegt het ballonnenvrouwtje.
Dat is dat.
Kies nu maar een ballon uit.
Ze kijkt rond.
Hè?
Waar is Druifje met de ballonnen gebleven?
Kadet ziet haar.
Ze wijst in de lucht.
Daar, zegt ze.
Het ballonnenvrouwtje ziet het ook.
Wel drie meter boven de grond hangt Druifje.
Ook dat nog, moppert het vrouwtje.
Ze loopt weer naar het schuurtje.
Even later komt ze terug.
Ze heeft een lang touw in haar hand.
Aan het eind van het touw zit een lus.
Ik trek haar wel even uit de lucht, zegt ze.
Ik ben vroeger toch cowboy geweest.
Ze slingert het touw hoog de lucht in.
Mis.
De tweede keer is altijd raak, zegt het ballonnenvrouwtje.
En ja hoor.
De lus valt precies om een ballon.
En voorzichtig trekt ze Druifje naar beneden.

Beestenboot

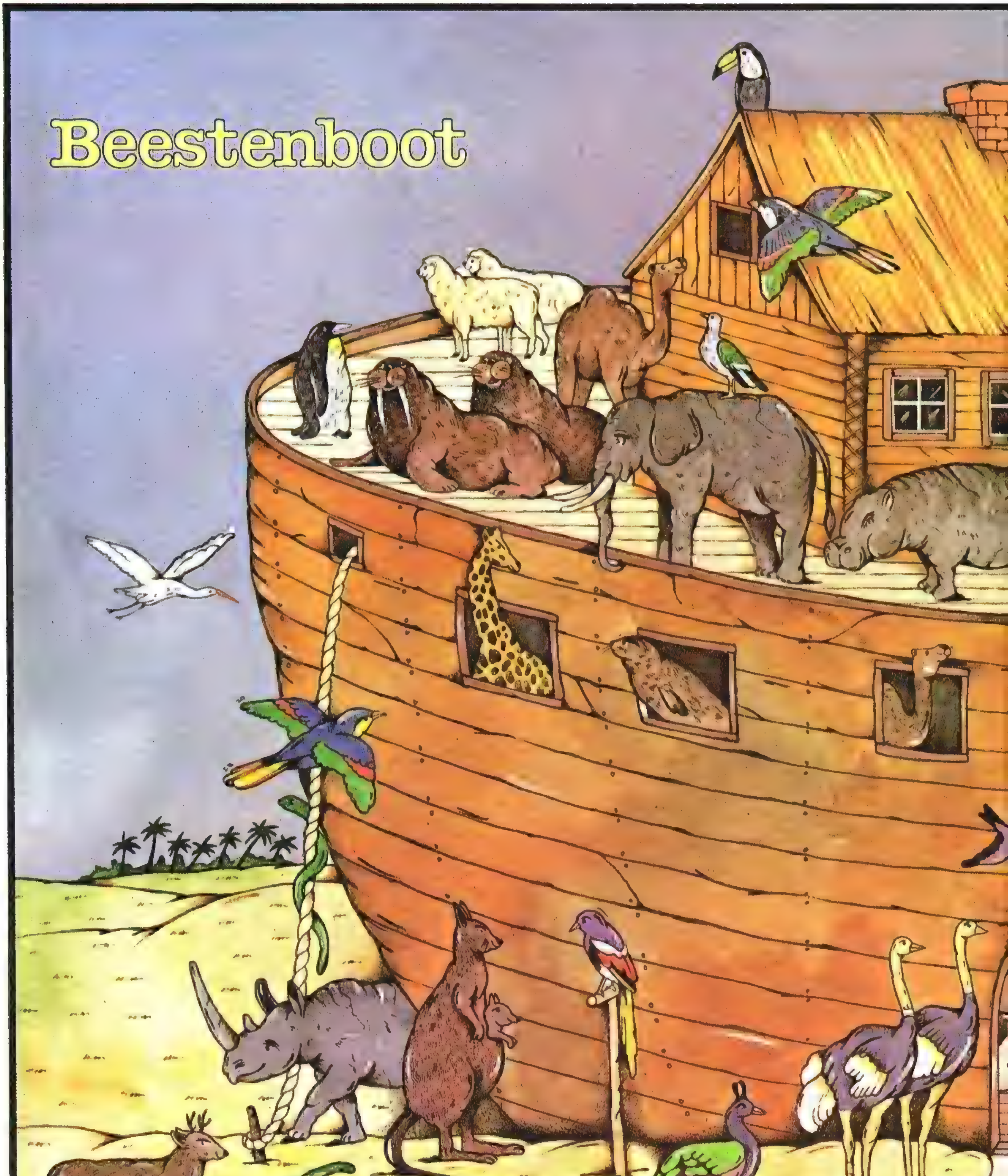

Er staat een reusachtige boot op het strand. Alle dieren uit de buurt komen een kijkje nemen. De koe durft als eerste naar binnen. Als zij na een poosje, „boe" roept, komen pas de andere dieren. „Iedereen mag zijn broertje of zusje meenemen," roept de koe. „Dan gaan we straks misschien een eindje varen." Probeer jij maar steeds twee dezelfde dieren bij elkaar te zoeken.

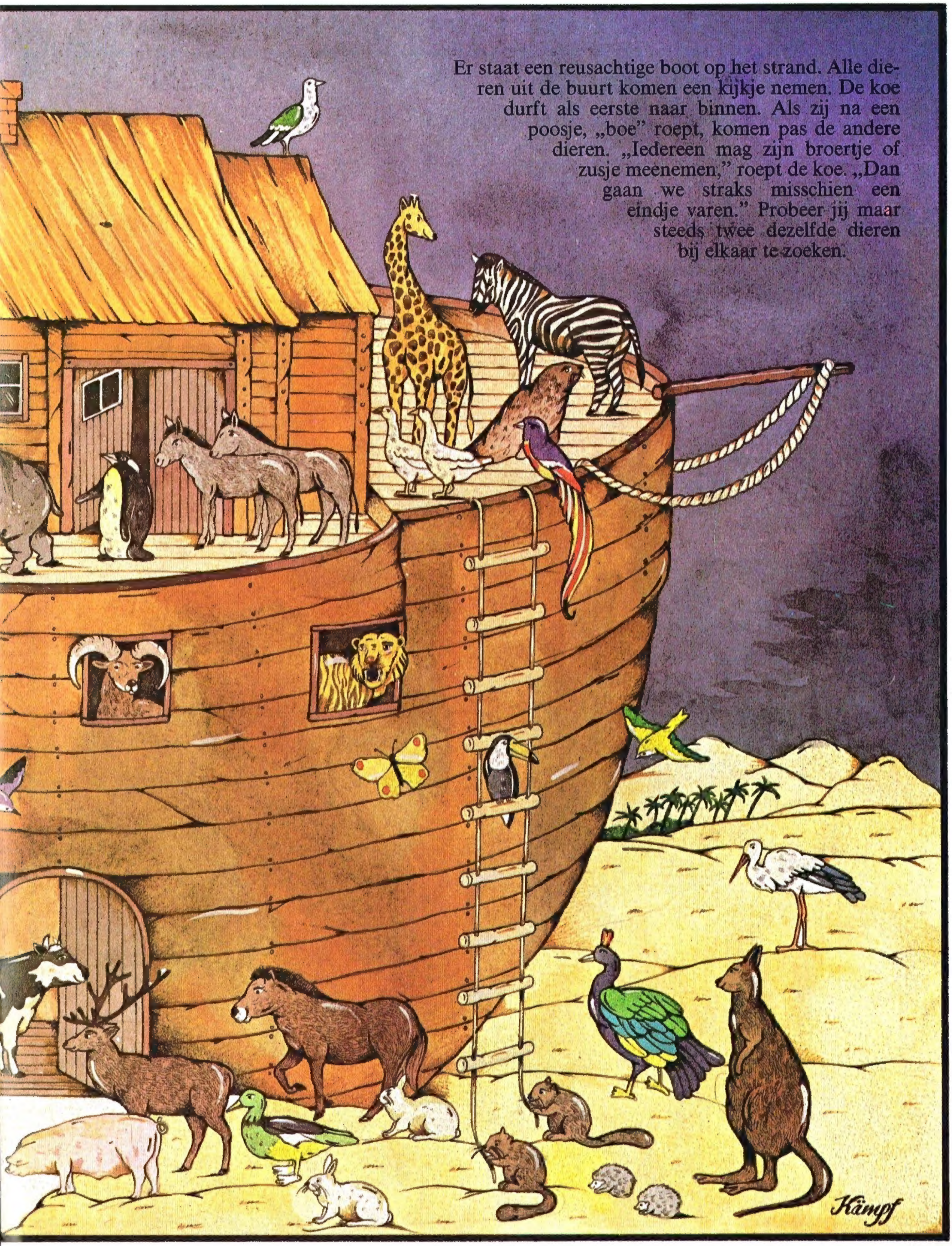

© Velber Verlag, Seelze, BRD

Ik zie, ik zie, wat jij niet ziet...

… en het begint met een b. De brombeer in het grote bed doet dit spelletje in zijn slaap. Hij droomt van een beer in een bootje. De beer weet dus al twee dingen. Nu ben jij aan de beurt. Als je goed naar de berekamer kijkt, zie je ook vast een heleboel dingen die met een b beginnen.

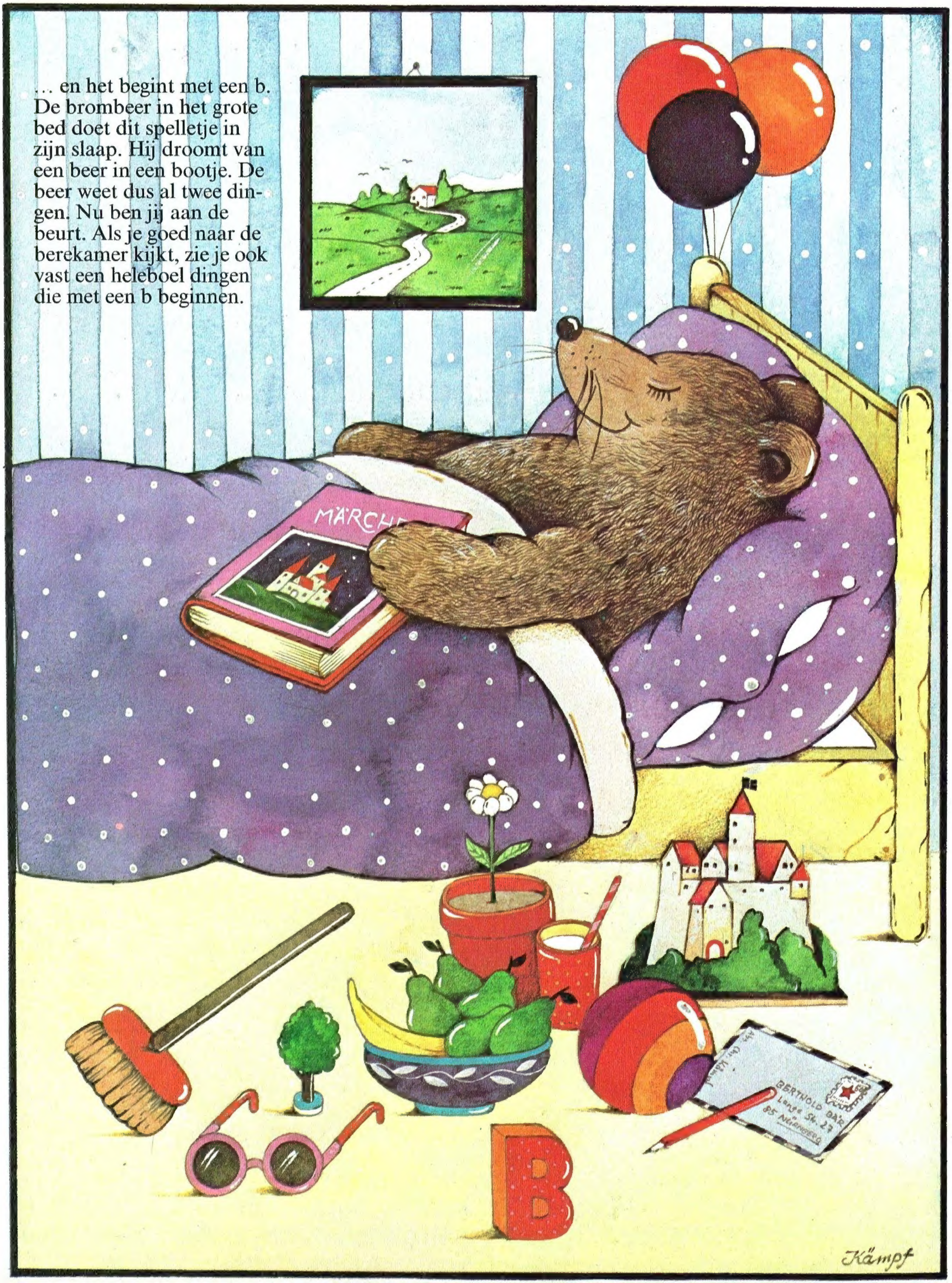

© Velber Verlag, Seelze, BRD

beste ouders

Nr. 12
26 maart 1982

Hetty, onze vaste medewerkster op pagina 2, ligt met griep in bed. Gelukkig hoeft ze zich niet te vervelen. Haar buurkinderen komen voor afleiding zorgen. Ook het versje van Nannie Kuiper heeft „ziek zijn” als onderwerp. En als afsluiting vindt u een aardig knutselwerkje voor in bed.

Naar bed, naar bed...

U kent misschien het overbekende verhaaltje van de tien negertjes. Eerst waren er tien en aan het eind van de geschiedenis was er nog maar eentje over.
Het gegeven van „Tien kinderen in bed” doet sterk aan dit verhaal denken. Het aardige van dit boekje is echter dat uw kleuter er zelf mee bezig kan zijn.
Het boekje is uitgevoerd met een draaischijf, waardoor er steeds een kind uit het grote bed rolt.
Het lees-, kijk- en doeboek, dat uitnodigt om keer op keer mee te spelen. De alleraardigste illustraties in kleur zijn van de Engelse Pam Adams.
Het is een uitgave van uitgeverij Van Reemst.
Prijs: f 8,95. Te koop bij de boekhandel.

Daar knap je van op

Ziek zijn is voor kinderen nooit leuk. Vooral als ze aan de beterende hand zijn en het bed nog niet mogen verlaten. „Ik verveel me zo!” is dan een veel gehoorde kreet. Wat kun je zoal doen om de kleine patiënt te vermaken? Spelletjes die niet teveel vermoeien, maar toch voor voldoende afleiding zorgen. „Ik zie, ik zie wat jij niet ziet”, is een bekend voorbeeld. Ook het spel, dat u hiernaast op pagina 14 ziet is geschikt om in bed te spelen. U kunt steeds andere beginletters nemen. Verder zijn er telspelletjes (hoeveel ramen, schoenen tel je in de kamer?) en geluidsspelletjes (wat is dit voor geluid, waar komt het vandaan?), waar u een zieke kleuter menig uurtje mee zoet kunt houden.

Van harte beterschap

Dit vrolijke boeket zal een zieke kleuter opfleuren. De bloemen zijn eenvoudig te maken. U heeft nodig: zijdevloei in verschillende kleuren, lijm en ijzerdraad. Knip een flink aantal vierkanten van 15 × 15 cm. Vouw deze velletjes een paar keer dubbel. Vouw ze weer open en knip ze in de gewenste vorm. Hierna plakt u de bloemen op elkaar. Van ijzerdraad maakt u een steel, die u met groen papier omwikkelt. Steek de steel door de bloem en de ruiker is klaar.

VOLGENDE WEEK:

Een nummer boordevol muziek! Hetty Heyting is de dirigent, de kinderen zijn de muzikanten. Maar of het orkest helemaal op elkaar is afgestemd, dat is nog maar de vraag.
Verder op pagina 12 en 13 een liedjesboot en Boemsi heeft op de achterpagina moeite met de muzieknoten.

Kleutertje Knutsel

Als de knutselbijlage van volgende week dubbel gevouwen wordt en de middenpagina's doorgeknipt zijn, kan het wisselspel

Wisselpoppetjes

beginnen. Alle benen en buiken passen aan elkaar. Zo ontstaan de grappigste combinaties.

Tekening voorplaat: Francien van Westering

Redaktie: Wim van Etten, Cees de Groot, Marcella Pleysier. **Vormgeving:** Ariët Ettema. **Marketing:** Nel Wilderom. **Vaste medewerkers:** Diet van Beek, Ingrid Bévort, Burny Bos, Jean Cameron, Sergio Cavina, Thera Coppens, Ineke de Graaff, Hetty Heyting, Satomi Ichikawa, Mark de Jonge, Cor van Kesteren, Nannie Kuiper, Co Loerakker, Monica Maas, Corinne van Moorselaar, Annet Planten, Joost Roelofsz, Govert de Roos, Simone Schell, Annie M.G. Schmidt, Ed van Schuylenburg, Dagmar Stam, The Tjong Khing, Fiel van der Veen, Joop en Marijke Vissers, Ivo de Weerd, Jan Wesseling, Fiep Westendorp. **Drukkerij:** Koninklijke Smeets Offset, Weert. **Zetterij:** N.R.M. Een uitgave van Oberon B.V., Postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040. **Abonnementsprijs:** f 1,40 per week of f 18,20 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: f 1,55. België: prijs per nummer 27 Fr. **Abonnementsopgaven:** Schrijf naar Bobo, Antwoordnummer 50.103, 2000 VK Haarlem of bel tel.: 023-319420, van 8.30-20.00 uur. **Betalingswijze:** Abonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen. **Inlichtingen en klachten voor abonnees:** U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 08.30-17.00 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-319420. **Adreswijzigingen:** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V. **Verdeler voor België:** Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, tel. 031-382380. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 27 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel. **Niet in leesportefeuille:** Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgeefster is het niet geoorloofd Bobo op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.

© Oberon 1982 Nederland

bobo

Duiker is ziek

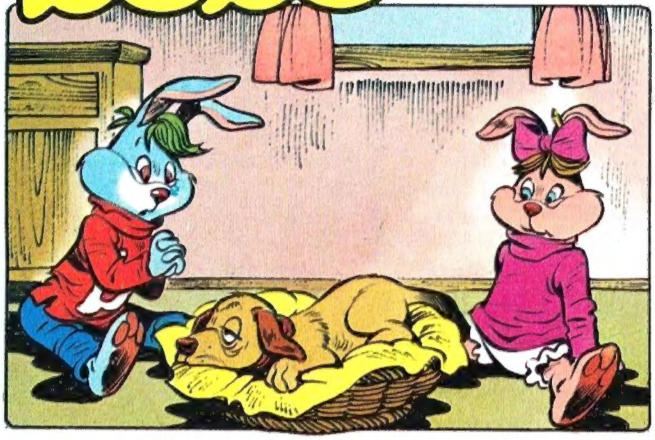

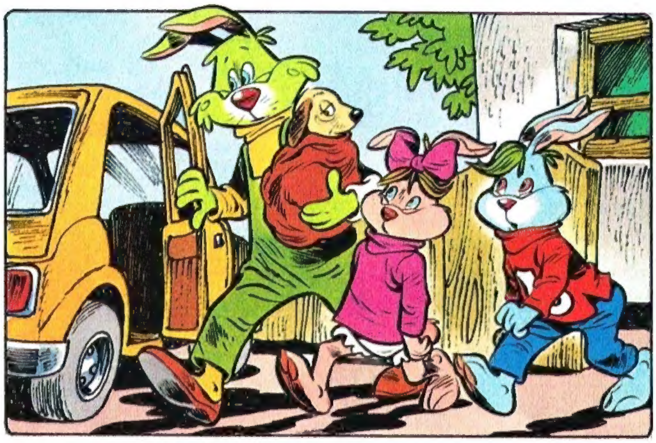

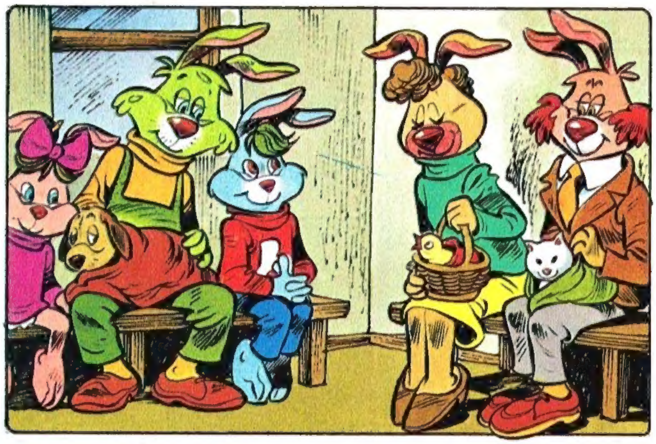

Al vier dagen heeft Duiker niet gegeten. En anders schrokt hij altijd meteen zijn bakje leeg! En nu, op de vierde dag, blijft hij ook in zijn mand liggen. Hij wil niet meer lopen…
„Duiker is ziek," zegt papa, „hij moet naar de dokter."
„Maakt de dokter dan ook dieren beter?" vraagt Krabbel. Maar dan vertelt papa, dat er voor dieren een speciale dokter is. Een dierenarts. En dáár moet Duiker naar toe. Bobo en Krabbel mogen mee. In de wachtkamer kijken ze hun ogen uit! Wat zijn er een hoop zieke dieren. Er zit zelfs iemand met een kuikentje!
Dan is Duiker aan de beurt. Het valt gelukkig nogal mee. „Erg ziek is hij niet," zegt de dierenarts. „Ik geef hem een prikje en dan is hij over een paar dagen wel weer op de been!"
Maar dat prikje is gemakkelijker gezegd dan gedaan. Duiker wil helemaal geen prikje hebben!
„Ik moet een band om zijn bek binden," zegt de dierenarts. „Hij wil me bijten?"
Maar Krabbel vindt dat zielig. Duiker is tóch al zo zenuwachtig.
„Ik hou hem wel even vast," zegt ze. En dan laat Duiker zich rustig prikken. „Prima hoor," zegt de dokter. Duiker is gauw weer beter. „Maar goed dat ik hem vasthield," zegt Krabbel. „Ik word later óók dierenarts!"

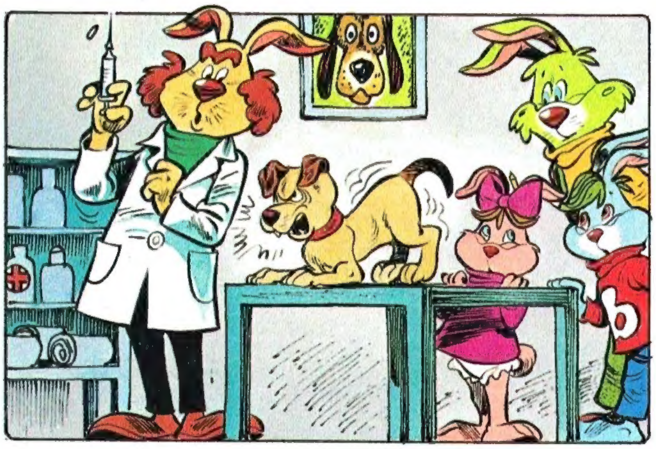

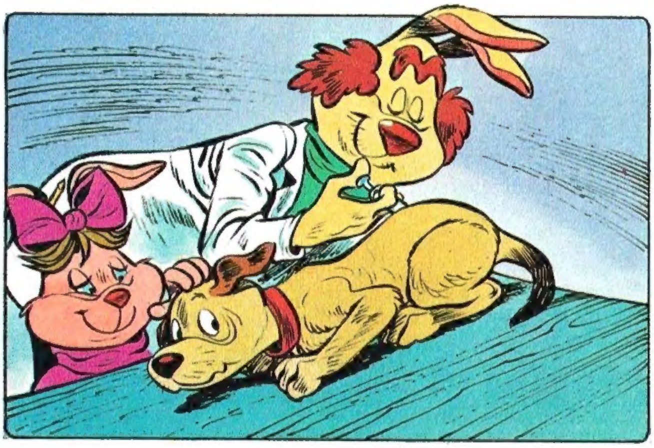

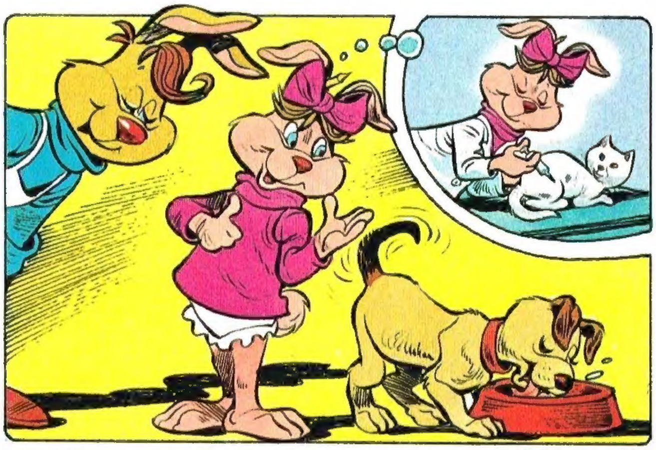

tekst: Corinne van Moorselaar, tekeningen: Sergio Cavina